

DECIZIA nr. 753/2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC x SRL, CIF x,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de AFCM Bucuresti, cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC x SRL**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la AFCM Bucuresti sub nr. x, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisa de AFCM Bucuresti, prin care s-au stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei = accesorii aferente impozitului pe profit;
- x lei = accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator;
- x lei = accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- x lei = accesorii aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator,
- x lei = accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate reținută de la asigurați,
- x lei = accesorii aferente impozitului pe constructii.

Societatea contesta obligatii de plata accesorii in suma totala de **x lei**, care se compun din:

- x lei = accesorii aferente impozitului pe profit;
- x lei = accesorii aferente impozitului pe constructii.

De asemenea, societatea solicita reglarea situatiei din baza de date a organului fiscal cu privire la amenzile achitate de aceasta.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea aduce urmatoarele argumente:

1. Referitor la accesoriile aferente impozitului pe profit:

Acestea provin in mod eronat din inregistrarea in fisa a unei declaratii rectificative cu privire la luna martie 2015.

Obligatia reala conform declaratiei rectificative nr. x este in suma de x lei.

2. Referitor la accesoriile aferente impozitului pe constructii:

Societatea a rectificat obligatia de plata initiala de la x lei la x lei, motiv pentru care organul fiscal trebuie sa corecteze evidenta fiscala in acest sens.

3. De asemenea, societatea solicita reglarea situatiei din baza de date a organului fiscal cu privire la amenzile achitate de aceasta.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, AFCM Bucuresti a stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei.

Societatea contesta obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei = accesorii aferente impozitului pe profit;
- x lei = accesorii aferente impozitului pe constructii.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementările legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

3.1 Referitor la accesoriile in suma totala de x lei (x lei dobanzi de intarziere aferente impozitului pe profit + x lei penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit + x lei dobanzi de intarziere aferente impozitului pe constructii + x lei penalitati de intarziere aferente impozitului pe constructii):

Cauza supusa solutionarii este daca organul de solutionare se poate investi cu solutionarea pe fond a acestui capat de cerere al contestatiei, in conditiile in care accesoriile in suma totala de x lei individualizate prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x au fost corectate in sensul anularii prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, AFCM Bucuresti a stabilit obligatii de plata accesorii aferente impozitului pe profit in suma totala de x lei si accesorii aferente impozitului pe constructii in suma de x lei.

Ulterior, din totalul obligatiilor de plata accesorii stabilite in sarcina **SC x SRL**, accesoriile aferente impozitului pe profit in suma de x lei si accesoriile aferente impozitului pe constructii in suma de x lei au fost corectate de organul fiscal, in sensul anularii, prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x.

In drept, potrivit prevederilor art. 268 si art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 268 (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) **Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.**”

“Art. 269 (2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.”

Din analiza fiselor analitice si sintetice pe platitor anexate la dosarul cauzei si conform precizarilor din referatul cauzei, accesoriile aferente impozitului pe profit in suma totala de x lei si accesoriile aferente impozitului pe constructii in suma de 9 lei individualizate prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x contestata au fost corectate, in sensul anularii, prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x, comunicata prin posta in data de 22.x.2016.

Drept pentru care, urmeaza a se dispune respingerea ca fiind ramasa fara obiect contestatia formulata de **SC x SRL**, cu privire la accesoriile in suma totala de x lei individualizate prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisa de AFCM Bucuresti.

3.2 Referitor la accesoriile aferente impozitului pe profit in suma totala de x lei (x lei - x lei):

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datoreaza accesorii in suma de x lei aferente impozitului pe profit al carui quantum a fost initial diminuat si ulterior majorat prin declaratii rectificative.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x, corectata prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x, au ramas de plata in sarcina contribuabilei, obligatii de plata accesorii in sumă totala de x lei, calculate pentru perioada 27.04.2015 - 21.x.2015.

În drept, potrivit prevederilor art. 84 si art. 228 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, in vigoare la perioada supusa impunerii, se precizează:

“Art. 84 (1) Declarațiile fiscale pot fi corectate de către contribuabil, din proprie inițiativă, pe perioada termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

(2) Declarațiile fiscale pot fi corectate ori de câte ori contribuabilul constată erori în declarația inițială, prin depunerea unei declarații rectificative.

(...) (5) Prin erori, în sensul prezentului articol, se înțelege erori cu privire la quantumul impozitelor, taxelor și contribuțiilor, bunurile și veniturile impozabile, precum și alte elemente ale bazei de impunere.”

“Art. 228 (2¹) Pentru aplicarea Codului de procedură fiscală, președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală poate emite ordine.”

În materie, actul normativ de aplicare îl constituie OPANAF nr. 144/20x pentru aprobarea Procedurii de îndreptare a erorilor cuprinse în declarațiile fiscale în cazul depunerii de către contribuabili a unei declarații rectificative, care la cap. II alin. (2.6) lit. a) și b) prevede:

“II. Procedura de îndreptare a erorilor cuprinse în declarațiile fiscale ca urmare a depunerii de către contribuabili a unei **declarații rectificative cu diminuare de obligație fiscală.**

(...) 2.6. În situația în care, după îndreptarea erorilor și efectuarea operațiunii de corecție în evidența fiscală, rezultă sume achitate în plus aferente obligației fiscale rectificate, compartimentul cu atribuții de evidență pe plătitori poate constata compensarea, din oficiu sau la cerere, cu alte obligații fiscale neachitate, după cum urmează:

a) pentru obligațiile fiscale născute anterior datei la care a fost depusă declarația fiscală rectificativă, data stingerii prin compensare este data depunerii la organul fiscal a declarației fiscale rectificative, conform prevederilor art. 116 alin. (5) lit. e) din Codul de procedură fiscală;

b) pentru obligațiile fiscale născute ulterior datei la care a fost depusă declarația fiscală rectificativă, data stingerii prin compensare este, pentru fiecare obligație fiscală, scadența acesteia, conform prevederilor art. 116 alin. (4) din Codul de procedură fiscală.”,

iar la cap. III alin. (3.1), (3.2) și (3.3) prevede:

“III. Procedura de îndreptare a erorilor cuprinse în declarațiile fiscale ca urmare a depunerii de către contribuabili a unei **declarații rectificative cu suplimentare de obligație fiscală**

3.1. În situația depunerii de către contribuabili a unei **declarații rectificative cu suplimentare de obligație fiscală, obligațiile fiscale accesorii se datorează și se calculează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv, prin orice modalitate de stingere prevăzută de lege.**

3.2. În vederea stabilirii obligațiilor fiscale accesorii datorate până la data stingerii inclusiv, compartimentul cu atribuții de evidență pe plătitori procedează la reanalizarea, în sistem informatic, a stingerii obligațiilor fiscale, astfel cum au fost suplimentate.

3.3. Diferențele de obligații fiscale accesorii stabilite în urma recalculării acestora se individualizează în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale accesorii stabilite în urma îndreptării erorilor cuprinse în declarațiile fiscale în cazul depunerii de către contribuabili a unei declarații rectificative.”

De asemenea, conform dispozițiilor art. 116 alin (4) și alin (5) lit. e), art. 119 alin. (1), art. x0 alin. (1) și art. x0¹ alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd:

“**Art. 116** (...) (4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.

(5) În sensul prezentului articol, **creanțele sunt exigibile:**

(...) e) **la data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative,** pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil;”

“**Art. 119** (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.**”

“**Art. 120** (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. (...)

(5) Modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de

impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

“Art. 120’ (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. x0 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

În speta sunt aplicabile și dispozițiile art. 2 și art. 3 din OMFP nr. 149/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale:

“Art. 2. - (1) În cazul în care impozitul pe profit stabilit prin Declarația privind impozitul pe profit, întocmită în baza situației financiare anuale, este mai mic decât impozitul anual cumulat, stabilit prin declarațiile de impozite și taxe lunare sau trimestriale, după caz, dobânzile datorate pentru neplata în termen a impozitului pe profit declarat în cursul anului fiscal se recalculează începând cu data de 26 ianuarie a anului următor celui de impunere.

(2) Recalcularea se face asupra sumei rămase neachitate din impozitul pe profit din declarația anuală privind impozitul pe profit, întocmită pe baza situației financiare anuale.”

“Art. 3. - (1) În cazul în care impozitul pe profit declarat și înregistrat prin declarația anuală privind impozitul pe profit este mai mare decât impozitul anual cumulat, declarat prin declarațiile de impozite și taxe lunare sau trimestriale, după caz, dobânzile datorate pentru neplata în termen a impozitului pe profit se recalculează începând cu ziua următoare datei prevăzute pentru depunerea declarației anuale privind impozitul pe profit.

(2) Recalcularea se face asupra sumei neplătite, reprezentând impozitul pe profit din declarația anuală de impozit pe profit întocmită pe baza situației financiare anuale.”

În ceea ce privește impozitul pe profit aferent lunii martie 2015, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

A - Societatea a depus următoarele declarații:

- nr. x din data de 27.04.2015, prin care a declarat o obligație de plată în suma de x lei;
- nr. x din data de 27.07.2015, prin care s-a diminuat obligația de plată de la x lei, la x lei;
- nr. x din data de 25.03.2016, prin care s-a majorat obligația de plată de la x lei, la x lei.

B - Platile la care face referire societatea în contestația formulată, respectiv OP-urile din data de 27.04.2015 în suma de x lei și din data de 30.04.2015, în suma de x lei sunt înregistrate în baza de date a organului fiscal, așa cum reiese din fișa analitică pe platitor anexată la dosarul cauzei.

Drept pentru care, urmare depunerii de declarații rectificative, în baza prevederilor Codului de procedură fiscală și a normelor de aplicare a acestuia incidente în materie mai sus invocate, organul fiscal a procedat la îndreptarea erorilor și efectuarea operațiunii de corecție în evidența fiscală, iar în urma reanalizării în sistemul informatic a stingerii obligațiilor fiscale rectificate de contribuabil, prin aplicarea prevederilor art. 115 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, referitoare la ordinea stingerii datoriei, au rămas de plată obligații fiscale accesorii în sumă totală de x lei aferente impozitului pe profit individualizate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x, astfel cum a fost corectată prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale în urma corecțiilor evidentei fiscale nr. x.

Mai mult, societatea a achitat această obligație de plată în suma de x lei, în data de 25.10.2016 (conform fișei analitice pe platitor anexată la dosarul cauzei).

Având în vedere că cele mai sus prezentate urmează a se dispune respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC x SRL**, cu privire la accesoriile în sumă totală de x lei individualizate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x.

3.3 Referitor la solicitarea contribuabilei privind reglarea situației din baza de date a organului fiscal cu privire la amenzile achitate de aceasta:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 2 este organul competent care se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care solicitarea contribuabilei excede prevederilor Titlului VIII din Codul de procedură fiscală.

In fapt, prin contestația formulată contribuabila a solicitat și reglarea situației din baza de date a organului fiscal cu privire la amenzile achitate de aceasta.

In drept, în conformitate cu prevederile art. 268 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

"Art. 268 Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal."

"Art. 272 - Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(2) Structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii este competentă pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

- a) creanțe fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei;
- b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei și deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5). (...)”

De asemenea, potrivit pct. 9.9 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015:

"9.9. În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va restitui organelor emitente ale actelor administrative fiscale atacate, în vederea înaintării acesteia organelor competente."

Având în vedere prevederile legale de mai sus, precum și faptul că prin contestația formulată contribuabilul a solicitat și reglarea situației din baza de date a organului fiscal cu privire la amenzile achitate de aceasta, Serviciul soluționare contestații 2 din cadrul DGRFPB nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, întrucât nu intra în competența sa de soluționare.

În temeiul pct. 9.9 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, acest capăt de cerere va fi transmis Administrației Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii București, spre competența soluționare.

Pentru considerentele reținute și în temeiul pct. 9.9 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, art. 2 și art. 3 din OMFP nr. 149/2005, OPANAF nr. 144/20x, art. 84, art. 116 alin (4) și alin (5) lit. e), art. 119 alin. (1), art. x0 alin. (1), art. x0¹ alin. 1 și art. 228 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 268 alin. (1), art. 269 alin. (1), art. 272 alin. (1) și (2), art. 279 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE

1. Respinge în parte ca fiind ramasă fără obiect contestația formulată de **SC x SRL**, cu privire la accesoriile în sumă totală de x individualizate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x emisă de AFCM București.

2. Respinge în parte ca neîntemeiată contestația formulată de **SC x SRL**, cu privire la accesoriile în sumă totală de x individualizate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x.

3. Trimite spre competența soluționare Administrației Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii București, capătul de cerere al contestației formulată de **SC x SRL** referitor la reglarea situației din baza de date a organului fiscal cu privire la amenzile achitate de aceasta.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.